

Prima instanță: Judecătoria Ialoveni
Judecător: G. Lungu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, Iu. Cotruță, A. Bostan

Dosarul nr. 2ra-500/17

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Iulia Sîrcu
Maria Ghervas, Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Energomigrup”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Movilă Anatolie împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Energomigrup” privind anularea ordinului nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu, a datoriei pentru salariul neachitat și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Energomigrup”, a fost casată hotărârea Judecătoria Ialoveni din 24 decembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Movilă Anatolie împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Energomigrup” privind anularea ordinului nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu, a datoriei pentru salariul neachitat și a pagubei morale,

c o n s t a t ă

La 13 iunie 2014, Movilă Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Energomigrup”, solicitând anularea ordinului nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013 emis de SRL „Energomigrup”, restabilirea în funcție de director adjunct la SRL „Energomigrup”, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu începând cu 01 noiembrie 2013 până la restabilirea la locul de muncă, a datoriei pentru salariul neachitat în mărime de 109 042,95 lei, a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse, reclamantul a indicat, că prin ordinul SRL

„Energomigrup” nr. 03-c din 01 iunie 2012, Movilă Anatolie a fost angajat în funcția de director adjunct al SRL „Energomigrup”, cu un salariu lunar de 18 000 lei.

De asemenea, reclamantul a menționat că s-a adresat la Inspectoratul Muncii cu o plângere, având în vedere faptul că nu primea salariul de la 01 octombrie 2013, iar prin răspunsul din 17 aprilie 2014, Inspectoratul Muncii i-a comunicat acestuia, că la 25 octombrie 2013, directorul SRL „Energomigrup” a emis ordinul 30/a-C cu privire la reducerea funcției de director adjunct începând cu 01 noiembrie 2013 în baza art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul Muncii. Astfel, indică reclamantul, că a aflat despre ordinul de concediere la 17 aprilie 2014.

Movilă Anatolie nu este de acord cu ordinul de eliberare din funcție și îl consideră neîntemeiat, deoarece administrația SRL „Energomigrup” a efectuat procedura de concediere cu încălcarea art. 88 Codul Muncii, conform căruia reclamantul urma să fie preavizat cu 2 luni înainte de reducerea funcției sale și numai după expirarea termenului de 2 luni urma să fie concediat.

Afirmă reclamantul că termenul de 2 luni a fost omis de către angajator, or termenul de 2 luni a expirat la de 25 decembrie 2013, după care nu a fost emis nici un ordin privind concedierea reclamantului din funcția deținută.

Mai mult, menționează că reclamantul nu a fost preavizat în modul stabilit despre reducerea statelor de personal. Astfel, consideră reclamantul că ordinul nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013, emis de SRL „Energomigrup” cu privire la concedierea lui Movilă Anatolie din funcția de director adjunct este unul ilegal și a solicitat anularea acestuia.

Invocă Movilă Anatolie că la 17 aprilie 2014, Inspectoratul Muncii a constatat că pârâtul are față de reclamant restanța la plata salariului în sumă totală de 109 042,95 lei, admisă ca rezultat al neachitării salariului de funcție.

Susține reclamantul că în urma concedierii ilegale din funcția deținută, acesta a fost privat de dreptul la muncă și i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime totală de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Ialoveni din 24 decembrie 2014, a fost admisă acțiunea reclamantului (f.d. 57, 59-61, Volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, a fost casată hotărârea Judecătoria Ialoveni din 24 decembrie 2014, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Movilă Anatolie împotriva SRL „Energomigrup” privind anularea ordinului și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, și s-a emis o nouă hotărâre (f.d. 205-213, Volumul I), prin care:

- S-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Movilă Anatolie către SRL „Energomigrup” privind anularea ordinului, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu;

- S-a anulat ordinul nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013 emis de SRL „Energomigrup” și s-a restabilit Movilă Anatolie în funcția de director adjunct la SRL „Energomigrup”;

- S-a încasat de la SRL „Energomigrup” în beneficiul lui Movilă Anatolie

salariul pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, începând cu data de 01 noiembrie 2013 până la restabilirea lui Movilă Anatolie la locul de muncă în sumă de 252 000 lei;

- S-a încasat de la SRL „Energomigrup” în beneficiul lui Movilă Anatolie datoria pentru salariul neachitat până la eliberarea din funcție în mărime de 109042,95 lei;

- S-a încasat de la SRL „Energomigrup” în beneficiul lui Movilă Anatolie paguba morală în sumă de 20 000 lei;

- S-a încasat de la SRL „Energomigrup” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 11 430 lei.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 16 ianuarie 2017, SRL „Energomigrup” în persoana fondatorului Țurcanu Vera și avocatului Mihail Barbăroș (mandat nr. 0059436) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 cu scoaterea cererii de pe rol.

În motivarea recursului reprezentanții recurentului au indicat că decizia contestată este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Indică reprezentanții recurentului că instanțele inferioare urmau să suspende procesul în temeiul art. 79 alin. (4) din Legea insolvenței, având în vedere că în privința SRL „Energomigrup” a fost intentat procesul de insolvență.

De asemenea, invocă că instanțele inferioare au aplicat eronat art. 355 din Codul Muncii, or acestea urmau să constate omiterea de către reclamant a termenului pentru sesizarea instanței de judecată în vederea soluționării litigiului de muncă.

La fel, indică reprezentanții recurentului că cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă de către o persoană neîmpuțernită, având în vedere, că contractul de asistență juridică precum și mandatul, au fost semnate la 10 iunie 2014, când reclamantul se afla peste hotarele țării, fapt confirmat prin informația Poliției de Frontieră a RM.

Totodată, instanța de apel a încasat abuziv și nemotivat suma de 252 000 lei cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă și 109 042,95 lei cu titlu de salariu restant.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, „*recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale*”.

Având în vedere, că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 25 noiembrie 2016 (f.d. 214, Volumul I), cât și faptul, că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul SRL „Energomigrup” se consideră declarat în termen.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, *„instanța de recurs după ce examinează recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs”*.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, *„Judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi”*.

Avînd în vedere norma legală enunțată, instanța de recurs va examina legalitatea deciziei contestate, în baza argumentelor invocate de către recurenți.

Referitor la argumentul recurenților precum că instanțele inferioare urmau să suspende procesul în temeiul art. 79 alin. (4) din Legea insolvenței, reieșind din considerentul că în privința SRL „Energomigrup” a fost intentat procesul de insolvență, Colegiul menționează următoarele:

Conform art. 79 alin. (4) din Legea insolvenței, *„Cauzele cu privire la bunurile din masa de datorie în care debitorul este pîrît, iar reclamantul este creditor chirografar și care sînt pendinte la data intentării procedurii de insolvență se suspendă pînă la reluare de către creditorul chirografar sau pînă la încetarea procedurii de insolvență”*.

Colegiul menționează că în conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, *„Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural”*.

Deși instanțele inferioare nu au suspendat procesul în cauza enunțată, Colegiul consideră, că încălcarea respectivă nu poate fi calificată ca fiind una esențială. În acest sens, Colegiul reține că însăși recurenții în cererea de recurs au indicat asupra faptului că creanța lui Movilă Anatolie față de SRL „Energomigrup” în sumă de 361 042,95 lei (despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă și salariu restant) și 20 000 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat, a fost inclus în tabelul definitiv al creanțelor. Astfel, decizia contestată nu vine decît să confirme caracterul cert al respectivelor creanțe, care urmează a fi satisfăcute din contul patrimoniului debitorului insolvent.

Prin urmare, această încălcare și anume, caracterul neesențial al acestei nu poate servi drept temei pentru anularea actului judecătoresc contestat. Din acest considerent, argumentul respectiv urmează a fi respins.

Referitor la argumentul recurenților precum că instanțele inferioare au aplicat eronat art. 355 din Codul Muncii, Colegiul menționează următoarele:

Conform art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul Muncii, *„Cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său”*.

Din răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. M-544/14 din 17 aprilie 2014, rezultă că procedura de concediere a fost efectuată de către administrația

SRL „Energomigrup” cu încălcarea art. 88 din Codul Muncii. Totodată, s-a constatat existența restanței la plata salariului în sumă de 109 042,95 lei (f.d. 7 vol. I).

Colegiul reține, că reclamantul în cererea de chemare în judecată a invocat, că a aflat despre concedierea sa la 17 aprilie 2014. Astfel, reieșind din considerentul că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 13 iunie 2014, Colegiul consideră, că reclamantul a sesizat instanța de judecată în termen.

Deși recurentul a invocat, că reclamantul ar fi cunoscut în luna octombrie 2013 despre faptul concedierii sale, Colegiul reține că probele prezentate în acest sens – preavizul (fără dată) și avizul de recepție (f.d. 187 vol. I), nu corespund cerințelor de admisibilitate.

În conformitate cu art. 372 alin. (1¹) CPC, *„Instanța de apel nu are dreptul să administreze probele care au putut fi prezentate de participanții la proces în primă instanță, cu excepția situației stabilite la alin. (1)”*.

În conformitate cu art. 122 alin. (4) CPC, *„Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 204 și art. 372 alin. (1)”*.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”*.

Având în vedere că probele menționate au fost prezentate la faza examinării cauzei în ordine de apel, cât și faptul că apelantul nu a demonstrat imposibilitatea prezentării acestora în prima instanță, Colegiul califică probele respective ca fiind inadmisibile, neavând astfel forță probantă.

Din acest considerent, argumentul analizat urmează a fi respins.

Referitor la argumentul recurenților precum că cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă de către o persoană neîmputernicită, având în vedere, că contractul de asistență juridică, precum și mandatul, au fost semnate la 10 iunie 2014, când reclamantul se afla peste hotarele țării, fapt confirmat prin informația Poliției de Frontieră a RM, Colegiul îl apreciază ca fiind neîntemeiat și care urmează a fi respins. Colegiul reține că împuternicirile avocatului Jarovlea Veaceslav sunt prevăzute în mandatul nr. 0436348 (f.d. 2 vol. I), inclusiv dreptul de a semna și de a depune cererea de chemare în judecată. Prin urmare, orice dubii cu privire la lipsa împuternicirilor avocatului sînt excluse. Totodată, informația Poliției de Frontieră a RM care ar demonstra faptul aflării reclamantului peste hotarele țării și imposibilitatea semnării contractului de asistență juridică și a mandatului, prin prisma art. 372 alin. (1¹), 122 alin. (4), sunt inadmisibile, neavînd forță probantă.

Referitor la argumentul recurenților precum că instanța de apel a încasat abuziv și nemotivat suma de 252 000 lei cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă și 109 042,95 lei cu titlu de salariu restant, Colegiul menționează următoarele:

Din materialele cauzei rezultă că prin ordinul SRL „Energomigrup” nr. 03-c din 01 iunie 2012, Movilă Anatolie a fost angajat în cadrul SRL „Energomigrup”

în funcția de director adjunct, începând cu data de 01 iunie 2012.

Conform art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul Muncii, *„Angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit. b) și c)) doar cu condiția că va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse”*.

Studiind materialele cauzei, Colegiul constată că SRL „Energomigrup” nu a prezentat careva probe ce ar demonstra respectarea de către angajator a procedurii de preavizare a reclamantului. Prin urmare, instanța de apel corect a constatat caracterul ilegal al ordinului SRL „Energomigrup” nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013 „cu privire la eliberarea din funcție” a lui Movilă Anatolie începând cu 01 noiembrie 2013.

Conform art. 90 alin. (2) lit. a), b) din Codul Muncii, *„Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului”*.

Studiind materialele cauzei, Colegiul reține că reclamantul Movilă Anatolie beneficia de un salariu de 18 000 lei lunar (f.d. 9 vol. I). totodată, prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. M-544/14 din 17 aprilie 2014, s-a constatat existența restanței la plata salariului în sumă de 109 042,95 lei.

Reieșind din considerentul, că începând cu 01 noiembrie 2013 reclamantul a fost privat de dreptul de a munci, Colegiul consideră, că instanța de apel corect a încasat 252 000 lei cu titlu de despăgubire, ceea ce constituie un salariu mediu lunar pentru perioada a 14 luni de absență forțată de la muncă 01 noiembrie 2013 - 24 decembrie 2014 (momentul pronunțării hotărârii primei instanțe), restanța la plata salariului în sumă de 109 042,95 lei și despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 20 000 lei.

Prin urmare, argumentul analizat urmează a fi respins.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Energomigrup” în persoana fondatorului Țurcanu Vera și avocatului Mihail Barbăroș este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Totodată, instanța de apel în temeiul normelor de drept material aplicabile speței, corect a constatat temeinicia pretențiilor reclamantului și corect a admis acțiunea formulată de Movilă Anatolie. Din acest considerent, decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 fiind legală și întemeiată, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către SRL „Energomigrup” în persoana fondatorului Țurcanu Vera și avocatului Mihail Barbăroș.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Movilă Anatolie împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Energomigrup” privind anularea ordinului nr. 30/a-C din 25 octombrie 2013, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu, a datoriei pentru salariul neachitat și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic

Ion Druță